

Obžalovanja vredni slučaji.

Novorojenček v greznicel. Pri gostilni Renčelj na Pobrežju pri Mariboru so našli leteli pri izpraznjevanju greznice na novorojenčka moškega spola, katerega je odvrгла nezakonska mati. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je prišel otrok mrtev na svet.

Že zopet pod ključem. Pred kratkem je bil izpuščen kaznjene Franc Homec, ki se je potikal brez dela po Mariboru, dokler ga ni policija zaprla. Kakor hitro so ga imeli pod ključem, so ugotovili, da je on vlomil 17. IV. v Spodnjih Jablanah pri Cirkovcah pri posestniku Jakobu Potisk, kateremu je odnesel 1720 Din. Dalje je vlomil tudi v mariborsko študijsko knjižnico, katero je okradel za 250 Din. Policija je mnenja, da ima prijeto tiček še bolj kosmato vest.

Prijet požigalec. Na Remšniku ob sev. meji je v noči na 12. april pogorela kajža posestnika Ivana Robnika, v kateri je bival najemnik Jelen z ženo in petimi malimi otroci. Požar je presenetil najemnikovo družino v spanju. Sreča je še bila, da je začel goreti kurnik, v katerem so kokoši s kokodakanjem zbudile Jelena, ki je rešil iz kajže sebi in svojim v zadnjem hipu golo življenje. Remšniški orožniki so lastniku bajte Robniku dokazali, da je on zažgal, da bi dobil zavarovalnino 10 tisoč Din. Robnika, ki je priznal zločin, so izročili sodišču.

Dihurja v človeški podobi pod ključem. Orožniki iz Pragerskega so zaprli posestnika Cirila Skledar in delavca Anton Urlep, katerima so dokazali, da sta pokradla 63 kokoši. Ukradeno perutnino sta prodajala na mariborskem trgu.

Nočni boj s tihotapcema pred vrati Ljubljane. V Ljubljani pobira mestna občina od pijač in jestvin poseben užitninski davek, ki je posebno osovražen pri kmečkih ljudeh. V noči na zadnji četrtek (22. 4.) je zaustavil Jakob Škof, uslužbenec užitninske kontrole, na ljubljanski mestni

meji pri Viču dva moška z nahrbtnikoma in s kolesi, ker sta bila sumljiva, da hočeta tihotapiti užitnini podvrženo blago. Ko je neznanec s tovarišem Ivanom Prešernom zapri pot in pozval možakarja, naj pokažeta, kaj da vsebujeta njuna nahrbtnika, je eden, za katerim se je pognal Škof, zbežal, drugi pa je podrl Prešerna na tla. V borbi je potegnil Prešern samokres, da bi se ubranil nasilneža. Med ruvanjem se je sprožilo orožje in krogla je zadela tihotapca v brado. Kljub obstrelu je švercar zginil v goščo. Pozneje se je oglašil v bolnici, kjer so ga obvezali. Gre za 36letnega Ivana Rožnika, posestnika v Hruševem pri Dobravi, ki bo imel opravka s sodiščem.

Beg dveh mladih iz življenja. V okolici Ljubljane so našli ustreljenega podnarednika Ivana Lamberta, ki je služil v kolesarskem bataljonu I. planinskega polka, in 23letno Frančiško Hribar, kuharico, stanujočo na Šmartinski cesti 20. Poleg nesrečnežev sta ležala vojaška puška ter samokres. Okolnosti kažejo, da je podnarednik ustrelil najprej Hribarjevo iz puške skozi pleča in nato je pognal še sebi kroglo v glavo iz samokresa. Vzrok prostovoljne smrti je sigurno nesrečna ljubezen ter mladostna nepremišljenost.

Ciganski tatovi izpustili ukradene konje. Zadnjič smo poročali, da so bili v Grčaričah pri Kočevju ukradeni 15.000 D vredni štirje konji. Javnost je po pravici osumila tatvine cigane Hudoroviče iz Kočevja. Orožniki v Kamniku so prejeli te

Pri motnjah v prebavi, napihnjenosti, vzpehanju in zgagi, povzročeni po trdi stolici, je najbolje vzeti zvečer pol čaše naravne

FRANZ-JOSEFOVE VODE

grenčice in zjutraj na tešče zelodec isto količino.

Prava

FRANZ-JOSEFOVA VODA

voda se je vedno izkazala za popolnoma zanesljivo sredstvo za iztrebljanje črevesja.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

dni obvestilo, da so se pojavili ciganski konjski tatovi v Podborštu in Komenski Dobravi. Več združenih žandarjskih patrolj se je podalo na lov na uzmoviče. Orožniki so tudi ugotovili, da so cigani med potjo konje menjavali in prodajali in jih imeli šest seboj. Žandarjem so priskočili na pomoč še kmetje, ki so se na hitro roko oborožili, kar je pač kateri v naglici zagrabil. Za cigane so znali, da so se zatekli pod šenturško goro, kjer jih je opozoril eden od njihovih tovarišev, da jim grozi obkolitev od žandarjev in kmetov. Cigani so konje izpustili in so se razbežali na vse strani. Polovljene konje so žandarji odgnali v Komendo in na Brnike. Upanje je, da bodo kmalu tudi tatinski cigani v rokah pravice.

Izpred sodišča.

Mladoletnik na zatožni klopi. Kazenski senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil na tajni razpravi na dve leti zapora 17letnega posestniškega sina J. Z. iz Zerovincev, ker je 4. februarja ustrelil očeta. Oče je bil kriv družinskega spotika in preprirov, ker je vzdrževal nedovoljeno razmerje do druge ženske.

Zet in tašča obsojena na dosmrtno ječo. Dne 5. februarja zjutraj so našli ob cesti v Oglenjščaku pri Zg. Polskavi truplo viničarja Karla Mihelak. Že na dan najdbe je prijela žandarmerija 27letnega čevljarja Dragotina Kolar in njegovo taščo, Mihelakovo 51letno ženo Julijano. Obtožnica pravi, da je bil po poroki hčerke s Kolerjem v Mihelakovi hiši preprirov na dnevnem redu. Ker se je postavila tudi Mihelakova žena na Kolarjevo stran, je sklenil gospodar Karl Mihelak, da bo hišo zapustil. Kljub temu sta sklenila tašča in zet, da se bosta starega znebila. Dne 4. februarja je Mihelakova zvalila moža na dom, kjer ga je v noči na postelji ubil s sekuro Kolar in je celo mrtvega šestkrat zabodel z nožem. Po groznem dejanju sta morilca počedila spalno izbo in sta skrivala truplo celi naslednji dan v kuhinji.

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

16

K prijateljem v Kaplo?

Nima jih več. Bratci s Fužine bi se mu smejali, da je hodil k misijonu in se jih izogibal. Če gre zdaj k njim, bodo dejali, da jih za prijaznost moleduje.

Tega pa ne, on ne! Ko Ojstre nad krtninami, tolik je on nad njimi, babjeki in gizdalinci.

Ali iz te samote mora. Vsaj za kak dan!

H grofu pojde. Saj bi mu bil že itak moral poslati glas o nesreči. Ali se bo jezil? Zakaj? Nesreča je nesreča. Kregati se Anza ne da, tudi grofu ne.

Tako je sklenil, da pojde drugi dan h grofu v mesto. Zaradi gamsov je bil lahko brez skrbi. Večerna zarja je obetala lepo vreme.

V Gradcu je bila na Blažovo velika pustinja. Grofov jagar je prišel ravno prav, ko se je po mestu valil pustni sprevod. Prejšnji dan je prilezel le do nekega kmeta v Zaplazu, danes pa je že navsezgodaj odrinil in prišel kmalu popoldne v mesto. Nekaj časa je gledal razposajeno mladino in spomin mu je ušel v tiste čase, ko je še s komedijanti romal po svetu in kazal ljudem svoje umetnije, da so mu ploskali. Skoraj si je zaželel nekdanjega življenja.

Tedaj ga je nekdo dregnil, in ko se je ozrl, je zagledal Špelo, ki se mu je zapeljivo smejala. Zraven nje so se postavili sami znanci: krojač Murko, sodnikov Lavrine in še pol ducata kapelskih fantov in deklet. Kar koj so ga obstopili in zdaj je vzkliknil ta, zdaj oni.

»Anza! Anza! Anza!« so norela dekleta, »to je nekaj, da si ti tu! Danes nam ne uideš.«

»Danes bo veselo. Pri 'Jelenu' je bal,« se je oglašil krojač Murko.

Špela ga je vabila:

»Anza, ti moraš z nami na bal, moraš. Gradčani ne znajo rajati. Pokazali jim bomo, kako se raja.« Jagra je mikalo. Saj si je v svoji samoti že tako dolgo želel veselja in veselih ljudi.

Že se je hotel vdati. Tedaj se je spomnil svojih mrtvih gamsov v planini. Ne, saj bi ne mogel biti vesel! Malo je pomislil, potem pa se je napol izmuznil:

»Najprej moram k svojemu gospodu, h grofu Kristalniku; nekaj važnega mu moram sporočiti. Ko opravim, pridem, če bo še čas. Torej na svidenje morda!«

Po teh besedah je krenil po ulici dol.

Pustni direndaj pa je bil vedno večji. Tu se je pripodil trop pustnih spak, našemljenih ko zajci, ki so vihteli puške in gonili lovce pred seboj. Za temi je primahala gruča godbenikov, oblečenih v uniforme; korakali so ritensko in piskali grozovito narobe.

Raketa na mesec
Pri mestu Bosswell v Novi Mehiki dela 15 let poskuse na raketi profesor Godaral. Letos 12. maja hoče izpustiti to raketo v zračno višino in je prepričan, da bo zadela raketa prvo nebesno telo in to je mesec.

Ravnatelj, ki ne zna čitati

Pred kratkim je nekba budimpeštanska tekstilna tvrdka doživela polom. Ko bi moral nje vodilni nameščeneec Ferdinand Schuchner podpisati protokol o zaslišanju, ki ga je imel s policijo, se je izkazalo, da ne zna brati ne pisati. Policijski komisar kar ni hotel verjeti in ko je Schuchner svoje neznanje potrdil, ga je vprašal: »Kaj ste bili pri pod-

Za sv. birmo —

molitvenike in rožnivece v knjigarni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptuju. — Kupujte katoliške molitvenike v katoliških knjigarnah.

Šele v noči na 5. februarja sta položila umorjenega na cesto, da bi zgledalo, kakor bi bil postal žrtev napada. Mihelakova in Kolar sta bila v Mariboru po priznanju pred sodniki obsojena vsak na do smrtno ječo.

Nevarna tička pred ljubljanskimi sodniki. Mali kazenski senat v Ljubljani je te dni sodil dva nevarna tička, ki sta italijanska državljana. Gre za Ivana Škapina, 35letnega šoferja iz Vipave, in njegovega tovariša Kornelija Portelli. Škapin je že presedel po ječah 13 in pol leta in je bil šofer v Abesiniji med italijansko-

abesinsko vojno. Omenjena sta se priklatila preko naše meje z namenom, da bi vlamljala, a nista imela sreče. Obtožnica ju je dolžila dveh vlomov. Ponoči od 5. na 6. januar letos je bilo vlomljeno v Zaninovičevo gostilno v Mostah pri Ljubljani. Plen je bil: velika zaloga sardin, 5 kg sira, cigarete in steklenica hruševca. Gostilničar je imel do 344 Din škode. Ponoči 7. januarja pa je bilo skozi okno vlomljeno v delavnico čevljarskega mojstra Jeršeta na Tyrševi cesti 37 v Ljubljani. Vlomilca sta se plena že razveselila, kajti v roke bi jima padlo 2000 Din gotovine, mnogo čevljev in usnja v vrednosti 3600 Din. Gospodar pa je začutil ponočni ropot in še pravočasno prepolil oba vlomilca. Kmalu nato je policija aretirala Škapina in Portellija. Radi pomanjkanja dokazov sta bila oba oproščena vloma v Zaninovičevo gostilno, za poskušeni vlom pri Jeršetu je bil Škapin obsojen na tri leta, Portelli pa radi dosedanje neoporečnosti na 10 mesecev strogega zapora in na izgon iz Jugoslavije za vselej.

DRUŠTVENE VESTI

Dravograd. Prvo nedeljo v majniku se bo tudi dravogradska župnija pridružila oni veliki družini Prosvetne zveze, ki ima po vsej slovenski zemlji svoja prosvetna društva in svoje domove. Naše novo Prosvetno društvo, katerega bomo to nedeljo ustanovili, sicer še nima svojega doma, ima pa svoje lepe prostore v mežnariji, kjer bo dovolj prostora za čitalnico, za knjižnico in za društvene sestanke. Fantje in dekleta iz Dravograda in okolice, gotovo berete poročila o delovanju prosvetnih društev drugod. Hiteti bomo morali, da pridemo za njimi. V skromnosti začenjamo, a upamo v napredek. Zavedajte se svoje dolžnosti, pridite vsi do zadnjega, ki se zavedate važnosti prosvetnega dela in ljubite lepo knjigo, na ustanovni občni zbor, pristopite k novemu prosvetnemu društvu. Zakaj bi ravno Dravograd moral zaostajati. Še

hrilbovska Ojstrica ima svoje društvo, samo naš Dravograd ga dosedaj ni imel. Pogum in korajža, mladina! Na svidenje to nedeljo popoldne po večernicah v društveni sobi mežnarije. Bog vas živi!

Sv. Anton na Pohorju. Naši sosede Ribničani so v nedeljo 18. aprila nam priredili lepo gledališko predstavo. Igralci, po večini same mlade moči, so nastopili v Jalenovi igri »Dome s sigurnostjo, da bi jih kar zamenjal s poklicnimi igralci. Seveda je tudi oder tako obsežen, da se da na njem nastopiti in igrati. Še večjo zaslugu pa ima pri te režiser g. kaplan Jakob Sem, ki je s svojimi igralci kar zadovoljen. Zato bodo, kakor smo slišali, igro ponovili, da bo takrat dvorana polna. Na prireditvi smo videli več odličnih gostov, med temi pred. g. patra Gabrijela, vizitatorja III. reda iz Maribora. Katoliškemu prosvetnemu društvu pa čestitamo k vsemu! Naj gre po tej poti naprej!

Kamnica pri Mariboru. »Evharistični križ podrte, »Temni elementi so oskrnili križ ob gozdu« itd. Čitamo dan za dnem v časopisju. Kdo

to dela, kdo se skriva za temi nepridipravi in oskrnjevalci, vas pouči zanimiva in poučna igra »Podrti križ«, katero vprizori Prosvetno društvo v Kamnici v nedeljo 2. maja ob treh popoldne v cerkveni dvorani. Vsak, kdor si bo to vprizoritev ogledal, bo dejal, da tako vzgojne in poučne igre še ni videl. Zatorej vabljeni v čim obilnejšem številu, seveda tudi sosede.

Marija Snežna. Naše Prosvetno društvo vprizori v nedeljo dne 2. maja ob treh popoldne lepo ljudsko igro v petih dejanjih »Pozna pomlad«, katero ponovi tudi na Križevu 6. maja. Ker je čisti dobiček namenjen za gradnjo novega odra, zato vam kličemo vsem na veselo svidenje! Bog živi!

Slov. Bistrica. Sedaj spomnadi, ko nam mati narava daje toliko zelenega upanja, in v lepem maju, ko slavimo največje vseh mater, bomo proslavili tudi naše matere. Že je na delu marljiva voditeljica dekljskega odseka, da iz drobnih src naših otrok stke eno samo priznanje o tili velični materinstva in zahvalo otrok našim materam za njih žrtve in ljubezen. Matere, ako se hočete ogreti ob tej ljubezni vaših otrok, pridite v nedeljo 2. maja v hranilnično dvorano! — Prosvetno društvo opozarja svoje prijatelje, da pripravljajo življenjsko resno igro: »Brat Martin.« Z našo veseloigro v aprilu smo si menda le pridobili vaše zaupanje in simpatije!

Središče ob Dravi. Letos poteče 25 let, odkar deluje v naši župniji Katoliško prosv. društvo. Velike so zasluge, ki jih ima društvo na polju mladinske prosvete, a tudi nič manjše niso bile žrtve, katere je društvo tekom svojega obstoja moralo doprinesiti. Da proslavi na primeren način ta svoj jubilej, priredi društvo Narodna prosveta v dne 16. in 17. maja, to je za blinokštne praznike, proslavo 25letnice prosvetnega dela z javnim nastopom mladinskih odsekov. Pri proslavi sodeluje mestna godba iz Ormoža. Na prireditvi opozarjamo in vabimo vse domačine in bratska sosedna društva. Tozadevne vprašalne pole, ki so jih društva prejela, naj izpolnjene pravočasno vrnejo. Natančen spored še objavimo. — Pripravljajni odbor.

Veržej. Marijanišče v Veržuju praznuje v nedeljo 2. maja z vso slovesnostjo god svoje zavetnice Marije, dobrega sveta. Na predvečer bo spovedovanje, govor in blagoslov. V nedeljo

Nato so pricepetali možički, ki niso imeli nič drugega telesa ko za ped dolge noge in strašanske glave, nosove pa pol klaftre dolge. Naslednje so priracale ogromne rase z ženskimi glavami. Potem pa je prišel glavni direndaj. Kakih petdeset pustnih šem je pričindralo in priropotalo. Kakor pravi norci so se klatili po cesti, puhali ljudem neki prah v obraz, da je moralo vse kihati, in prskali vodo iz ust na levo in desno. Kateri je planil h kaki stari ženici in jo je poljubil, da je bilo smeha; drugi je skočil h kakemu dekletu in ga pobožal s črnimi sajastimi rokami.

To je bilo smeha, jeze, krega, zvončkljanja in piskanja! Grofov jagar je nekaj časa mirno gledal na to vrvenje. Tedajci je zagledal sredi pustnih norcev mogočen rdeč dežnik, ki je bil na las podoben rdeči strehi, kakršno je nosil Gašpar s seboj. In glej, res je capljal pod njo mojster Gašpar in se krčevito držal za njo! Cel trop pustov se je sukal okoli možica in ga vrtel v krogu, da so mu škrici visoko odskakovali. Nič mu ni pomagalo, najsi se je še tako opletal. Na vse pretege je vpil:

»Norci! Če mislite, da ste vi, jaz nisem! Jaz sem pošten kramar. Pustite me! Tožil vas bom.«

»Pusta bo tožil! Hohoho! Na, skoči, patron!« se je zakrohotal eden od sitnežev.

Gašpar pa tudi ni bil brez soli v glavi. Posređilo se mu je, da je potegnul iz rokava veliko iglo, ki jo je imel, če je bilo kje treba kak dežnik zašivati. Jezno se je zadril:

»Na, le skoči!«

Zasadil je norcu iglo v meso tam tja, kjer hrbet svoje lepo ime izgubi, da je na glas zatulil in se z roko prijel ranjene plati ter skočil v stran.

Še dveh drugih pustov se je Gašpar tako rešil, onih pol ducata pa ga je prijelo, mu vzelo iglo in drajskalo še bolj razposajeno z njim v kolu.

In tedajci se je široko in mogočno postavil grofov jagar pred nje in je zarogovilil:

»Smrkovci vi! Ali vas ni sram, da uganjate svoje neslane norce s takim starim možakom?«

Pusti so se zdrznili; pustili so Gašparja in so s hruščem in kričem obstopili jagra:

»Glej ga! Dolg je ko fižolova prekla.«

»Ali je Kristof, ki ga je Peter iz nebes nagnal?«

»Kdo pa je?«

»Svoje matere sin!«

»Rojen leta en tisoč šest sto in sedem in trideset zeljnatih glav.«

Eden ga je z lisičjim repom oplazil okoli ušes.

Zdaj pa se je jagar razjezil, da je bil rdeč ko kuhan rak. Pograbil je poredneža okoli pasu in ga vrgel na nizko hišico, da je obtičal na strehi v snegu. Dva druga je sunil s pestjo v želodec, da sta se zvrnila ko vreči.

Ljudje so se sprva smejali, ker so menili, da so to zmenjeni norci. Ko pa so videli, da je resnica, so se postavili na stran pustov in že se je jagru

jetju?« — »Ravnatelj.« — Kako je mogoče, da ne znate pisati?« — »Te ga se pač nisem učil.« — »Kolikšna je bila vaša plača?« — »1000 pengov na mesec.« — »Kaj bi bilo iz vas, če bi znali tudi pisati?« — Morda bi postal knjigovodja z mesečno plačo 200 pengov.«

Koliko denarja tehta Aga Kan?

Znan indijski knez Aga Kan se je mučil v zadnjem času v Vzhodni Afriki, kjer se je sestel s številnimi mohamedanskimi osebnostmi. Knez je v svoji domovini, kakor znano ne samo posvetni, temveč tudi verski poglavar svojih podložnikov in se za verska vprašanja zelo zanima. V Nairobiju, prestolnici angleške kolonije Kenje,